

تاریخ پنهان آیهی چهارم - شماره‌ی چهار

آزمایش و پیروزی: شکل‌گیری تصویر وحش و مهر شدن خردمندان

Jeff Pippenger

2024-09-23

خط نبوتی که آزمون نمایان‌شده در قالب شکل‌گیری تصویر وحش در ایالات متحده را نشان می‌دهد، با سه نشانه‌ی راه که نمایانگر خط قانون اساسی‌اند، موازی است. این دو با یکدیگر موازی‌اند و هر یک اطلاعات مشخصی فراهم می‌آورند که به خط دیگر مربوط می‌شود. چگونه کسانی که از آزمون تصویر وحش عبور می‌کنند، سپس برای گام برداشتن در نوری که از تالار تخت خدا ساطع می‌شود، در دوران جفایی که با قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌گردد، آماده می‌شوند؟ چه چیزی در آزمون شکل‌گیری تصویر وحش وجود دارد که دوشیزگان خردمند را در تجربه‌ای مهر می‌کند که به آنان امکان می‌دهد از دوره جفایی که با قانون یکشنبه آغاز می‌شود، عبور کنند؛ زمانی که پس از ارتداد ملی، ویرانی ملی در پی می‌آید و شیطان کارهای شگفت‌انگیز خود را آغاز می‌کند؟

"محال است بتوان تصویری از تجربه قوم خدا ارائه کرد که در زمانی که جلال آسمانی و تکرار آزارهای گذشته درهم می‌آمیزند، بر روی زمین زنده خواهند بود. آنان در نوری که از تخت خدا ساطع می‌شود راه خواهند رفت. به واسطه فرشتگان، میان آسمان و زمین پیوسته ارتباط برقرار خواهد بود. و شیطان، که با فرشتگان شریر احاطه شده و ادعای خدا بودن می‌کند، معجزات گوناگونی انجام خواهد داد تا، اگر ممکن باشد، حتی برگزیدگان را نیز بفریبد." شهادت، جلد ۹، ۱۶.

خواهر وایت درباره پیامی که مسیح در کنیسه کفرناحوم ارائه کرد و در فصل ششم انجیل یوحنا ثبت شده است، اظهار نظر می‌کند. نظرات او در کتاب *The Desire of Ages*، در فصلی با عنوان «بحران در جلیل» آمده است. او در آنجا تأکید می‌کند که مسیح هیچ تلاشی برای جلوگیری از شورش‌هایی که در یوحنا فصل ششم رخ داد نکرد، هرچند به خوبی می‌دانست که در آن زمان بیش از هر زمان دیگری در دوران خدمتش در میان مردم، شاگردان بیشتری را از دست خواهد داد.

وقتی عیسی حقیقتی آزمون‌گر را عرضه کرد که سبب شد بسیاری از شاگردانش بازگردند، می‌دانست سخنانش چه نتیجه‌ای خواهد داشت؛ اما هدفی رحیمانه داشت که باید تحقق می‌یافت. او پیشاپیش می‌دید که در هنگام آزمایش، تک‌تک شاگردان محبوبش سخت آزموده خواهند شد. رنج جانکاهش در جتسیمانی، و نیز خیانت و مصلوب شدنش، برای آنان آزمونی بس طاقت‌فرسا می‌بود. اگر هیچ آزمون پیشینی در کار نبود، بسیاری که تنها از انگیزه‌های خودخواهانه برانگیخته می‌شدند، به آنان می‌پیوستند. وقتی که سرورشان در دادگاه محکوم شد؛ وقتی انبوه مردمی که او را پادشاه خویش خوانده بودند، او را هو کرده و ناسزا گفتند؛ وقتی جماعت استهزاگر فریاد زدند: «مصلوبش کنید!»—و چون جاه‌طلبی‌های دنیوی‌شان نقش بر آب شد—این خودطلبان با انکار وفاداری به عیسی، افزون بر اندوه و نومیدی ناشی از بر باد رفتن عزیزترین امیدهایشان، اندوهی تلخ و باری سنگین بر دل شاگردان می‌نهادند. در آن ساعت تاریکی، نمونه کسانی که از او روی برتافتند، ممکن بود دیگران را نیز با خود ببرد. اما عیسی این بحران را در زمانی پدید آورد که با حضور شخصی خود هنوز می‌توانست ایمان پیروان راستینش را استوار سازد.

"فادی دلسوز، که با آگاهی کامل از فرجام هولناکی که در انتظارش بود، به نرمی راه را برای شاگردان هموار کرد، آنان را برای آزمون سرنوشت‌سازشان آماده ساخت و آنان را برای آزمایش نهایی نیرو بخشید!" اشتیاق اعصار، 394.

قانون یکشنبه آزمون نهایی است که در آن شخصیت آشکار می‌شود. پیش از آزمون نهایی، مسیح که هرگز تغییر نمی‌کند، آزمون را اجازه می‌دهد که به وسیله آن سرنوشت ابدی قومش تعیین خواهد شد. این آزمون است که باید پیش از آنکه مهر شوند و پیش از آنکه دوره مهلتشان در هنگام قانون یکشنبه پایان یابد، از آن بگذرند. این یک آزمون نبوی است که دوشیزگان دانا را «برای آزمون تاج‌بخش‌شان آماده می‌کند و آنان را برای آزمون نهایی تقویت می‌نماید!» «آزمون تاج‌بخش» آنان همان آزمون سرآمدشان است، زیرا دوشیزگان دانا کسانی‌اند که «پاک شده، سفید گشته و آزموده می‌شوند.» آزمون نهایی همان آزمون تاج‌بخش آنان است، و در آن زمان امتحان، دوشیزگان دانا «در نوری که از تخت خدا صادر می‌شود راه خواهند رفت.» چه چیزی در فرایند آزمون که با «تشکیل صورت وحش» نمایانده شده، دوشیزگان دانا را برای آزمون تاج‌بخش آماده می‌کند و به آنان امکان می‌دهد در نوری که از تخت خدا صادر می‌شود گام بردارند؟ نوری که از تخت خدا صادر می‌شود چیست؟

و چون مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت خاموشی حکم فرما شد. و دیدم هفت فرشته را که در حضور خدا ایستاده بودند؛ و به آنان هفت شیپور داده شد. و فرشته‌ای دیگر آمد و نزد مذبح ایستاد، مجمری زرین در دست داشت؛ و به او بخور بسیار داده شد تا آن را با دعاهای همه مقدسان بر مذبح زرین که در برابر تخت بود تقدیم کند. و دود بخور، که همراه دعاهای مقدسان بود، از دست فرشته به حضور خدا بالا رفت. و فرشته مجمره را برگرفت و آن را از آتش مذبح پر کرد و به سوی زمین افکند؛ و صداها و رعداها و برق‌ها و زلزله‌ای پدید آمد. مکاشفه ۸:۱-۵.

در روزهای واپسین، در دوره‌ای که مثل ده باکره در حال تحقق است و یکصد و چهل و چهار هزار نفر مهر می‌شوند، مهر هفتم گشوده می‌شود و نشان می‌دهد که در پاسخ به دعاهای قدیسان، آتش به زمین افکنده می‌شود. آن آتشی که در تحقق نهایی و کامل مثل ده باکره افکنده می‌شود، پیام فریاد نیمه‌شب است؛ چنان‌که ریزش روح‌القدس در گردهمایی اردوگاهی اکستر و نیز ریزش روح‌القدس در پنطیکاست، که در آن‌جا به صورت آتش نمایانده شد، آن را نمونه‌وار نشان می‌دهند. به تفسیر خواهر وایت درباره پیام فریاد نیمه‌شب توجه کنید.

کسانی که پیام نخست را رد کردند، از پیام دوم بهره‌مند نشدند؛ همان‌گونه که از ندای نیمه‌شب نیز بهره‌ای نبردند؛ ندایی که باید ایشان را آماده می‌کرد تا با ایمان، به همراه عیسی، وارد قدس‌الاقداس مقدسگاه آسمانی شوند. و با رد کردن آن دو پیام پیشین، چنان فهم خود را تیره کرده‌اند که در پیام فرشته سوم، که راه ورود به قدس‌الاقداس را نشان می‌دهد، هیچ نوری نمی‌بینند. دیدم همان‌طور که یهودیان عیسی را مصلوب کردند، کلیساهای اسمی نیز این پیام‌ها را مصلوب کرده بودند؛ از این‌رو هیچ شناختی از راه ورود به قدس‌الاقداس ندارند و نمی‌توانند از شفاعت عیسی در آنجا بهره‌مند شوند. آنان، همچون یهودیانی که قربانی‌های بی‌فایده خود را تقدیم می‌کردند، دعاهای بی‌فایده خود را به سوی بخشی از مقدسگاه که عیسی آن را ترک کرده است تقدیم می‌کنند؛ و شیطان، که از این فریب‌خشنود است، سیمایی مذهبی به خود می‌گیرد و ذهن‌های این مسیحیان مدعی را به سوی خود می‌کشاند و با قدرت خود، با نشانه‌ها و عجایب دروغینش، عمل می‌کند تا آنان را در دام خود محکم سازد. نوشته‌های اولیه، ۲۵۹-۲۶۱.

در تاریخ پیروان میلر، آزمون پیام فریاد نیمه‌شب «این بود که آنان را آماده سازد تا با ایمان، همراه عیسی، به قدس‌الاقداس مقدس‌خانه آسمانی داخل شوند.» پیام فریاد نیمه‌شب که اکنون در حال تکوین است، نیز به عنوان آزمون روند شکل‌گیری تصویر وحش معرفی می‌شود. هر دو همان آزمون‌اند که به پایان مهلت فیض می‌انجامد؛ جایی که سرشت آشکار می‌شود. وقتی پیروان میلر با ایمان به قدس‌الاقداس داخل شدند، ایمانشان بار دیگر آزموده شد. ایمان یکصد و چهل و چهار هزار

نفر در زمان قانون یکشنبه آزموده خواهد شد، اما به آنان وعده داده شده است که در امان خواهند بود، زیرا آنان «در نوری که از مهر هفتم ساطع می‌شود» گام خواهند زد؛ مهری که در ژوئیه ۲۰۲۳، هنگامی که پیام فریاد نیمه‌شب آغاز به گشوده شدن کرد، گشوده شد.

پیامی که در آن زمان مهرگشایی شد، از طریق روش خط بر خط تثبیت می‌شود؛ روشی که همان روش باران آخر است. باران آخر در سال ۲۰۰۱ به صورت نم‌نم آغاز شد و آزمون نهایی ادونتیسیم شروع گردید. در ژوئیه ۲۰۲۳، هنگامی که پیام ندای نیمه‌شب—که همان باران آخر است، و همان افزایش معرفتی است که با برداشته شدن مهر هفتم پدید می‌آید، و نیز مهرگشایی هفت رعد و همچنین مکاشفه عیسی مسیح است—اعلام شد، دوره نهایی فرایند آزمونی که به قانون یکشنبه ختم می‌شود آغاز گردید. همه خطوطی که نمایانگر مهرگشایی نور نبوی هستند، در تاریخ پنهان آیه چهل از باب یازدهم دانیال به‌عنوان گشوده‌شده شناسایی می‌شوند.

در آن تاریخ پنهان، خط سه نشانه اصلی قانون اساسی بازنمایی شده است. این همان خطی است که در آن کلیسا و دولت به هم می‌پیوندند تا تصویر وحش را شکل دهند. در آن خطی نبوی وجود دارد که رؤسای جمهور ایالات متحده را مخاطب قرار می‌دهد و پویایی‌های کشمکش‌های سیاسی را که در تاریخ شاخ جمهوری خواه وحش زمین رخ می‌دهد، به تصویر می‌کشد. آن خط شامل تاریخ‌های موازی هر دو حزب اصلی ایالات متحده است. آن خط از آغازش در سال ۱۸۴۴ تا زمانی که در قانون یکشنبه کنترل حکومت مدنی را غصب می‌کند، پیوندی نزدیک با شاخ پروتستانتیسم مرتد دارد.

نقش پیش‌گویانه پروتستانتیسم مرتد شامل گواهی سلسله‌حسمونیان به‌عنوان نمادی از پروتستانتیسم مرتد است. در پس‌زمینه خط شاخ پروتستانتیسم مرتد، خط کلیسای ادونتیست روز هفتم لاودیکایی نیز وجود دارد. از خط ادونتیسم لاودیکایی، خط یکصد و چهل و چهار هزار برمی‌خیزد. آن تاریخ پنهان همچنین خط اسلام وای سوم را نیز در خود دارد. روسیه خطی دارد، سازمان ملل متحد خطی دارد و البته، قدرت پاپی نیز خطی دارد.

اگر دانش‌پژوه نبوت همچون یکی از اهالی بریه که در روزهای آخر زندگی می‌کند عمل کند، خوراک خود را از خطوطی که در تاریخ پنهان آیه چهل شناسایی شده‌اند خواهد گرفت. دانش‌پژوه نبوت کتاب را از دست فرشته خواهد گرفت و آن را خواهد خورد. آنگاه، وقتی آزمون نهایی قانون یکشنبه فرا برسد، او نه تنها پیام فریاد نیمه‌شب را که مهر آن گشوده شده بود دریافت خواهد بود، بلکه به‌طور کامل درک خواهد کرد که تصویر وحش چگونه در ایالات متحده شکل گرفت.

نور مهر هفتم از تخت سرچشمه می‌گیرد و در زمینه مثل ده باکره، همان پیام فریاد نیمه‌شب است. پیام فریاد نیمه‌شب همان است که باکره‌های دانا را برای دوره‌ای آماده می‌کند که در آن جفاهای گذشته تکرار می‌شود.

«در بازنگری تاریخ گذشته‌مان، پس از پیمودن هر گام پیشرفت تا جایگاه کنونی‌مان، می‌توانم بگویم: خدا را شکر! چون می‌بینم که خدا چه کرده است، سرشار از شگفتی و اعتماد به مسیح به‌عنوان رهبر می‌شوم. برای آینده هیچ چیز برای ترسیدن نداریم، مگر آن‌که راهی را که خداوند ما را در آن هدایت کرده و تعلیمات او را در تاریخ گذشته‌مان فراموش کنیم.» شهادت برای خادمان، ص ۳۱.

خداوند قوم خود را در فرایند آزمایشی که در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز شد، هدایت می‌کند. هدایت او شامل گشودن کلام نبوی در ارتباط با تاریخ پنهان آیه چهل بود. آن تاریخ نشان می‌دهد که چگونه تصویر وحش در ایالات متحده شکل می‌گیرد، و البته بسیار فراتر از صرفاً آن بخش از رویدادهای زمان پایان است. وقتی در آزمون سرنوشت‌ساز قانون یکشنبه خود را می‌یابیم، و آزار و اذیت‌های گذشته دوباره

آغاز می‌شود، ما «برای آینده از چیزی نباید بترسیم، جز اینکه راهی را که خداوند ما را در آن هدایت کرده و تعلیمات او را در تاریخ گذشته‌مان فراموش کنیم».

در هنگام قانون روز یکشنبه، «تاریخ گذشته» در دوره شکل‌گیری تمثال وحش در ایالات متحده تکرار خواهد شد. شیر قبیله یهودا مهر پیام نهایی را گشوده و قوم خود را به تاریخ پنهان آیه چهل رهنمون کرده است. در آنجا به قوم خود آموخت که نه تنها کلام نبوی او را بفهمند، بلکه همچنین امتیاز و مسئولیت دستیابی به تجربه‌ای را که آنان را واجد صلاحیت می‌سازد تا در شمار آن دسته از قوم او قرار گیرند که قرار بود نمایندگان او در بحران نهایی باشند.

یکی از ویژگی‌های پیامبرانه آن مردم این است که می‌دانند چگونه در پرتو نوری که از تخت ساطع می‌شود راه بروند. آن نور، نور تاریخ پنهان آیه چهل است که با جزئیات دقیق پویایی‌های دینی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی دخیل در برپا کردن تمثال وحش در ایالات متحده را توصیف می‌کند. نوری که درباره این تاریخ مقدس شناخته می‌شود، از رهگذر به کارگیری سطر بر سطر، اندکی این‌جا و اندکی آن‌جا پدید می‌آید، و همان نوری است که تاریخ را زمانی توصیف می‌کند که جفاهای گذشته بار دیگر آغاز می‌شود.

آنانی که افزایش معرفت را درمی‌یابند، خردمندان‌اند، و افزایش معرفت ناظر به شکل‌گیری تمثال وحش است، و خردمندان تاریخ شکل‌گیری تمثال وحش را در جهان پیش از فرارسیدن آن تاریخ درک خواهند کرد. عیسی، به‌عنوان آلفا و امگا، همواره پایان هر چیز را با آغاز آن نشان می‌دهد.

شایان ذکر است که بخشی که در آن خواهر وایت بیان می‌کند که قوم خدا در نوری که از تخت ساطع می‌شود گام برمی‌دارند، جمع‌بندی فصل نخست کتاب «شهادت‌ها»، جلد نهم است. این فصل در صفحه‌ی یازده آغاز می‌شود؛ پس فصل در «نه-یازده» آغاز می‌شود و با توصیف قانون یکشنبه پایان می‌یابد. این فصل دوره‌ای را شرح می‌دهد که در آن تصویر وحش شکل می‌گیرد و یکصد و چهل و چهار هزار آشکار می‌شوند، اما تنها اگر ایمان داشته باشید که آن فصل را به چنین صورتی ببینید.

چون نخستین بخش جلد نهم است، با همان معرفی آغاز می‌شود و عنوان «برای آمدن پادشاه» را به کار می‌گیرد. این آشکارا نه تنها به بازگشت دوم مسیح، بلکه همچنین به مثل ده باکره اشاره دارد، زیرا عنوان بخش در ادامه نقل قولی از پولس می‌آورد.

بخش ۱- برای آمدن پادشاه

«هنوز اندکی دیگر، آن که باید بیاید خواهد آمد و درنگ نخواهد کرد.» عبرانیان ۱۰:۳۷.

دو آیه بعدی آورده نشده‌اند، اما به نور این بخش می‌افزایند.

زیرا هنوز اندکی، و آن‌که باید بیاید، خواهد آمد و درنگ نخواهد کرد. اکنون عادل به ایمان زیست خواهد کرد؛ اما اگر کسی عقب‌نشینی کند، جان من از او خشنود نخواهد شد. اما ما از آنان که برای هلاکت عقب‌نشینی می‌کنند نیستیم، بلکه از کسانی هستیم که برای نجات جان ایمان می‌آورند.
عبرانیان ۱۰:۳۷-۳۹.

پولس به حقوق اشاره می‌کرد؛ آنجا که دوشیزگان خردمند وفادار در تقابل با کسانی قرار می‌گیرند که به گفته پولس «به عقب باز می‌گردند تا هلاک شوند». حقوق این‌گونه گفت:

اینک، جان او که متکبر است، در او راستی نیست؛ اما عادل به ایمان خود زنده خواهد ماند. حقوق
۲:۴.

زمان تأخیر حقوق همان زمان تأخیر ده باکره است، و فصل پادشاه در حال آمدن، در ارتباط با سخنان پولس در رساله به عبرانیان، تحقق و کاربرد کامل این فصل را در دوره مهر کردن صد و چهل و چهار هزار مشخص می‌کند. آن دوره در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و در قانون یکشنبه به پایان می‌رسد؛ این همان آخرین بحران ادونتیسیم لاودیکه‌ای است که در مثل ده باکره، تجلی شخصیت در قانون یکشنبه به شمار می‌رود. بندهای پایانی فصل به قانون یکشنبه می‌پردازند و فصل با پرداختن به ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز می‌شود.

آخرین بحران

ما در زمان پایان زندگی می‌کنیم. نشانه‌های روزگار که به سرعت تحقق می‌یابند اعلام می‌کنند که آمدن مسیح نزدیک است. ایامی که در آن زندگی می‌کنیم، ایامی خطیر و مهم‌اند. روح خدا به تدریج اما به طور یقین از زمین بازپس گرفته می‌شود. بلایا و داوری‌ها هم‌اکنون بر خوارشمارندگان فیض خدا فرو می‌ریزند. مصیبت‌ها در خشکی و دریا، نابسامانی جامعه، و هشدارهای جنگ، همگی نشانه‌هایی هشداردهنده‌اند. آنها از رویدادهای بسیار عظیمی که در شرف وقوع‌اند خبر می‌دهند.

عوامل شر نیروهای خود را یکجا کرده و صفوف‌شان را تحکیم می‌کنند. آنها برای آخرین بحران بزرگ در حال تقویت خود هستند. به زودی دگرگونی‌های بزرگی در جهان ما رخ خواهد داد و رویدادهای پایانی به سرعت روی خواهند داد.

وضع امور در جهان نشان می‌دهد که روزگار پراشویی درست بر سرمان است. روزنامه‌ها سرشار از نشانه‌های نبردی هولناک در آینده‌ای نزدیک‌اند. سرقت‌های جسورانه به طور مکرر رخ می‌دهد. اعتصاب‌ها رایج‌اند. دزدی‌ها و قتل‌ها از هر سو صورت می‌گیرند. مردان چن‌زده جان مردان، زنان و کودکان خردسال را می‌گیرند. مردم شیفته رذیلت شده‌اند و هر گونه شری چیره است.

دشمن در تحریف عدالت و پر کردن دل‌های مردم با میل به سودجویی خودخواهانه کامیاب شده است. «عدالت از دور ایستاده است؛ زیرا حقیقت در کوچه فرو افتاده و انصاف نمی‌تواند وارد شود.» اشعیا ۵۹:۱۴. در شهرهای بزرگ، انبوهی از مردم در فقر و بدبختی زندگی می‌کنند و کمابیش از خوراک، سرپناه و پوشاک بی‌بهره‌اند؛ در حالی که در همان شهرها کسانی هستند که بیش از آنچه دل بخواهد دارند، در تجمیل می‌زیند و پول خود را صرف خانه‌های مجلل با اثاثه پرزرق‌وبرق، آراستگی‌های شخصی، و بدتر از آن، ارضای شهوات نفسانی، مشروبات الکلی، تنباکو و چیزهای دیگری می‌کنند که قوای مغزی را تباه می‌سازد، ذهن را از تعادل خارج می‌کند و روح را پست می‌سازد. فریادهای انسان گرسنه به حضور خدا بالا می‌روند، در حالی که آدمیان به هر شیوه‌ای از ستم و باج‌گیری، ثروت‌های هنگفت بر هم می‌نهند.

یک بار، هنگامی که در شهر نیویورک بودم، در هنگام شب فراخوانده شدم تا ساختمان‌هایی را ببینم که طبقه پشت طبقه به سوی آسمان بالا می‌رفتند. تضمین شده بود که این ساختمان‌ها ضدحریق‌اند، و آن‌ها را برای جلال دادن صاحبان و سازندگان‌شان برپا کرده بودند. این ساختمان‌ها بالاتر و باز هم بالاتر قد می‌کشیدند، و در آن‌ها گرانبهارترین مصالح به کار رفته بود. کسانی که این ساختمان‌ها به آنان تعلق داشت از خود نمی‌پرسیدند: «چگونه می‌توانیم به بهترین وجه خدا را جلال دهیم؟» خداوند در اندیشه‌هایشان نبود.

"با خود اندیشیدم: 'ای کاش آنان که بدین‌گونه اموال خود را سرمایه‌گذاری می‌کنند، مسیر خود را چنان‌که خدا می‌بیند، می‌دیدند! آنان پشت سر هم بناهای باشکوهی برپا می‌کنند، اما برنامه‌ریزی و تدبیرشان در نظر فرمانروای جهان هستی تا چه حد نابخردانه است. آنان با همه توان دل و ذهن خود در این نمی‌کوشند که چگونه می‌توانند خدا را جلال دهند. آنان این را، که نخستین وظیفه انسان است، از نظر داشته‌اند.'"

همزمان با برپا شدن این ساختمان‌های رفیع، مالکانشان با غرور جاه‌طلبانه شادمان بودند که پولی دارند تا آن را صرف ارضای نفس و برانگیختن حسادت همسایگان کنند. بخش بزرگی از پولی که بدین‌سان سرمایه‌گذاری کردند از راه اخاذی، از راه ستم بر تهیدستان به دست آمده بود. آنان فراموش کردند که در آسمان حساب هر معامله‌ای نگه داشته می‌شود؛ هر معامله ناعادلانه، هر عمل فریبکارانه، همان‌جا ثبت است. زمانی فرا می‌رسد که مردم در تقلب و گستاخی به نقطه‌ای می‌رسند که خداوند اجازه نمی‌دهد از آن فراتر روند، و خواهند دانست که بردباری یهوه حدی دارد.

صحنه‌ای که سپس در برابر دیدگانم گذشت، هشدار آتش‌سوزی بود. مردم به ساختمان‌های بلندمرتبه و ظاهراً ضدحریق نگاه کردند و گفتند: «آنها کاملاً ایمن‌اند.» اما این ساختمان‌ها چنان طعمه آتش شدند که گویی از قیر ساخته شده‌اند. خودروهای آتش‌نشانی برای مهار ویرانی کاری از دستشان برنمی‌آمد. آتش‌نشانان قادر نبودند دستگاه‌ها را به کار بیندازند.

به من گفته شده است که وقتی زمان خداوند فرا برسد، اگر در دل‌های انسان‌های مغرور و جاه‌طلب هیچ تغییری پدید نیامده باشد، مردم درخواست یافت که همان دستی که برای نجات نیرومند بود، برای نابود کردن نیز نیرومند خواهد بود. هیچ قدرت زمینی نمی‌تواند دست خدا را بازدارد. هیچ مصالحی را نمی‌توان در ساخت بناها به کار برد که آنها را از نابودی حفظ کند، آن‌گاه که زمان مقرر خدا فرا رسد تا به سبب بی‌اعتنایی آنان به شریعت او و جاه‌طلبی خودخواهانه‌شان، کیفر خود را بر آنان فرو فرستد.

افراد زیادی نیستند، حتی در میان مریبان و دولتمردان، که علل نهفته در پس وضعیت کنونی جامعه را درک کنند. کسانی که زمام حکومت را در دست دارند، از حل مشکل فساد اخلاقی، فقر، بی‌نوایی و افزایش جرم و جنایت ناتوان‌اند. آنان بیهوده می‌کوشند فعالیت‌های اقتصادی را بر پایه‌ای محکم‌تر استوار کنند. اگر مردم به تعالیم کلام خدا توجه بیشتری می‌کردند، برای مسائلی که آنان را سردرگم می‌کند راه‌حلی می‌یافتند.

کتاب مقدس وضعیت جهان را درست پیش از بازگشت دوم مسیح توصیف می‌کند. درباره کسانی که با سرقت و اخاذی ثروت‌های عظیم می‌اندوزند، چنین نوشته شده است: «شما برای روزهای آخر گنج انباشته‌اید. اینک، مزد کارگرانی که مزارع شما را درو کرده‌اند و شما آن را با فریب از آنان بازداشته‌اید، فریاد می‌زند؛ و فریادهای دروگران به گوش خداوند لشکرها رسیده است. شما بر روی زمین در ناز و نعمت زیسته‌اید و خوشگذرانی کرده‌اید؛ دل‌های خود را گویی در روز کشتار فریه کرده‌اید. عادل را محکوم کرده و کشته‌اید؛ و او در برابر شما مقاومت نمی‌کند.» یعقوب ۳:۵-۶.

اما چه کسی هشدارهایی را که نشانه‌های زمانه، که به سرعت در حال تحقق‌اند، می‌دهند، می‌خواند؟ این هشدارها چه تأثیری بر دنیاپرستان دارد؟ چه تغییری در نگرش آنان دیده می‌شود؟ نه بیشتر از آنچه در نگرش ساکنان دنیای نوح دیده شد. غرق در کسب‌وکار و لذت‌های دنیوی، مردم پیش از طوفان «ندانستند تا آن‌گاه که طوفان آمد و همه را با خود برد.» متی ۲۴:۳۹. آنان هشدارهایی آسمانی داشتند، اما نخواستند گوش فرا دهند. و امروز نیز جهان، بکلی بی‌اعتنا به ندای هشداردهنده خدا، با شتاب به سوی هلاکت ابدی می‌شتابد.

جهان با روح جنگ برانگیخته شده است. نبوت باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. به‌زودی صحنه‌های سختی که در نبوت‌ها از آنها سخن رفته، رخ خواهد داد.

«اینک، خداوند زمین را تهی می‌سازد و آن را ویران می‌کند و زیر و زبر می‌سازد و ساکنانش را در هر سو پراکنده می‌کند... زیرا قوانین را زیر پا گذاشته‌اند، آیین را دگرگون کرده‌اند، عهد جاودان را شکسته‌اند. از این رو، لعنت زمین را بلعیده است و ساکنان آن به ویرانی افتاده‌اند... شادی دف‌ها پایان می‌پذیرد، هیاهوی شادمانان پایان می‌یابد، شادی چنگ فرو می‌نشیند.» اشعیا ۱:۲۴-۸

'وای بر آن روز! زیرا روزِ خداوند نزدیک است و چون تباهی‌ای از جانب قادر مطلق خواهد آمد... بذر زیر کلوخ‌هایشان گندیده است، انبارها به ویرانی افتاده، خرمن‌گاه‌ها فرو ریخته‌اند، زیرا غله خشکیده است. جانوران چگونه ناله می‌کنند! گله‌های گاوان سرگردان‌اند، زیرا چراگاهی ندارند؛ آری، رمه‌های گوسفندان تباه شده‌اند.' تاک خشکیده است، و درخت انجیر پژمرده؛ درخت انار و نیز درخت خرما و درخت سیب، بلکه همه درختان کشتزار، خشکیده‌اند؛ زیرا شادمانی از بنی‌آدم خشکیده است.' یوئیل ۱:۱۵-۱۸، ۱۲.

"دل من در درونم به درد آمده؛ ... نمی‌توانم خاموش بمانم، زیرا ای جان من، صدای شیپور و بانگ جنگ را شنیده‌ای. پی‌درپی ندای ویرانی برمی‌خیزد؛ زیرا تمام سرزمین ویران شده است." ارمیا ۴:۱۹، ۲۰.

'به زمین نگریستم، و اینک بی‌شکل و تهی بود؛ و به آسمان‌ها نگریستم، و اینک نوری در آنها نبود. به کوه‌ها نگریستم، و اینک می‌لرزیدند، و همه تپه‌ها به نرمی می‌جنبیدند. نگریستم، و اینک آدمی نبود، و همه پرندگان آسمان گریخته بودند. نگریستم، و اینک سرزمین حاصل‌خیز بیابان شده بود، و همه شهرهای آن ویران شده بودند.' آیات ۲۶-۳۳.

"وای! زیرا آن روز بزرگ است، چنان‌که نظیرش نیست؛ آن زمان تنگی یعقوب است، اما او از آن نجات خواهد یافت." ارمیا ۷:۳۰.

همه مردم این جهان در کنار دشمن خدا قرار نگرفته‌اند. همه بی‌وفا نشده‌اند. هنوز عده اندکی هستند که به خدا وفادار مانده‌اند؛ زیرا یوحنا می‌نویسد: «اینجا کسانی هستند که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می‌دارند.» مکاشفه ۱۴:۱۲. به زودی نبردی سخت میان آنان که خدا را خدمت می‌کنند و آنان که او را خدمت نمی‌کنند در خواهد گرفت. به زودی هرآنچه بتوان لرزاند، لرزانده خواهد شد تا آنچه نتوان لرزاند، باقی بماند.

شیطان شاگردی سخت‌کوش کتاب‌مقدس است. او می‌داند که زمانش کوتاه است، و در هر قدم در پی مقابله با کار خداوند بر این زمین است. نمی‌توان هیچ تصویری از تجربه قوم خدا که در آن هنگام که جلال آسمانی با تکرار آزارهای گذشته درهم می‌آمیزد، بر زمین زنده خواهند بود، به دست داد. آنان در نوری که از تخت خدا ساطع می‌شود راه خواهند رفت. به واسطه فرشتگان، میان آسمان و زمین ارتباطی مداوم برقرار خواهد بود. و شیطان، در میان حلقه‌ای از فرشتگان شرور و با ادعای خدایبودن، هرگونه معجزه‌ای انجام خواهد داد تا اگر ممکن باشد حتی برگزیدگان را نیز فریب دهد. قوم خدا امنیت خود را در انجام معجزات نخواهند یافت، زیرا شیطان معجزاتی را که پدید خواهد آمد تقلید خواهد کرد. قوم آزموده و امتحان‌شده خدا قدرت خود را در آن نشانه‌ای خواهند یافت که در خروج ۳۱:۱۲-۱۸ از آن سخن رفته است. آنان باید بر کلام زنده بایستند: «مکتوب است». این یگانه بنیادی است که بر آن می‌توانند با اطمینان بایستند. کسانی که عهد خود را با خدا شکسته‌اند، در آن روز بی‌خدا و بی‌امید خواهند بود.

پرستندگان خدا به‌ویژه به سبب رعایت فرمان چهارم ممتاز خواهند شد، زیرا این نشانه قدرت خلاقه خداست و گواهی بر حق او بر احترام و پرستش انسان. بدکاران به سبب تلاش‌هایشان برای برچیدن یادبود خالق و بزرگ‌داشت نهاد روم متمایز خواهند شد. در فرجام این کشمکش، تمام دنیای مسیحیت به دو طبقه بزرگ تقسیم خواهد شد: آنان که احکام خدا و ایمان عیسی را نگاه می‌دارند، و آنان که وحش و تمثال او را می‌پرستند و نشان او را می‌پذیرند. هرچند کلیسا و دولت قوای خود را متحد خواهند کرد تا همه، «کوچک و بزرگ، غنی و فقیر، آزاد و برده»، را وادارند که نشان وحش را بپذیرند، با این همه قوم خدا آن را نخواهند پذیرفت. مکاشفه ۱۳:۱۶. نبی پطمس می‌بیند «آنانی را که بر وحش و بر تمثال او و بر نشان او و بر عدد نام او پیروز شده‌اند، ایستاده بر دریای شیشه‌ای، در حالی که چنگ‌های خدا را دارند»، و سرود موسی و بره را می‌سرایند. مکاشفه

آزمون‌ها و ابتلاهای هولناک در انتظار قوم خداست. روح جنگ ملّت‌ها را از یک سوی زمین تا سوی دیگر برمی‌انگیزد. اما در میانه زمان سختی پیش رو—زمانی از تنگی که از آغاز بودن ملّت‌ها تاکنون مانندش نبوده است—قوم برگزیده خدا استوار خواهند ایستاد. شیطان و لشکرش نمی‌توانند آنان را نابود کنند، زیرا فرشتگانی که در نیرو برترند از آنان محافظت خواهند کرد. گواهی‌ها، جلد ۹، صفحات ۱۱-۱۷.

صد و چهل و چهار هزار نفر، که «قوم آزموده و امتحان‌شده خدا»، «قوم برگزیده او» هستند، زمانی که «آزارهای گذشته» تکرار شوند، «بی‌تزلزل خواهند ایستاد». نوری که آنان در آن «راه خواهند رفت» نور پیام مهر هفتم است، که همان فریاد نیمه‌شب است، نوری که شکل‌گیری تصویر وحش را نشان می‌دهد.